

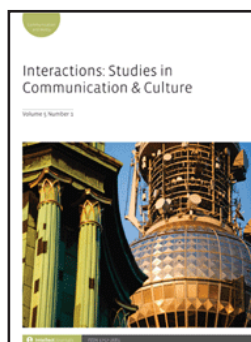
Revista de revistes

Interactions: Studies in Communication and Culture

Nova York: Editorial & Advisory Boards.

Volum 6, número 1, març de 2015

ISSN 17572681, e-ISSN 1757269X [en línia]

Interactions: Studies in Communication and Culture dedica el número 1 del volum 6 a la ràdio universitària. A l'editorial, el director de la revista, Salvatore Scifo, constata que als campus universitaris dels EUA, de Canadà, d'Àustràlia i del Regne Unit les emissores de ràdio universitàries han esdevingut un camp d'experimentació, de noves idees i

de continguts alternatius. També ha estat un espai per a la convergència tecnològica web-ràdio i podcast. Destaca que en els darrers vint anys aquest fenomen també s'ha estès a les universitats d'Àsia i d'Àfrica. L'editorial sosté que la innovació, la creativitat i aquest concepte obert, inclusiu, igualitari i alternatiu que s'ha consolidat com a model de la ràdio universitària han estat possibles gràcies, entre d'altres derivades, al fet que estan allunyades dels imperatius comercials. Els sis articles que recull *Interactions* giren entorn del fenomen de la ràdio universitària, que visualitza des de diferents perspectives i casos pràctics. Brendan Reilly i John Farnsworth analitzen, a partir del cas d'una ràdio comercial de Nova Zelanda, les ràdios estudiantils en un mercat de mitjans desregularitzat. Brian Fauteux estudia la construcció de l'"alternativitat" de les ràdios universitàries al Canadà, per diferenciar-se, per exemple, de models com el de la ràdio local, molt arrelada en les comunitats a les quals s'adreça. L'evolució del concepte de ràdio universitària des de la dècada dels vuitanta fins avui és el tema d'anàlisi de Nick Rubin. A partir d'experiments de transmissió sense fils, Jennifer C. Waits relata la història secreta i el canvi de rol de la ràdio de la universitat de Haverford College 1923-2014, la primera ràdio universitària dels EUA. L'article fa un repàs per més de noranta anys d'història, amb el testimoni d'aquells que hi van participar, i que fa extensiu a l'evolució de la ràdio universitària en general. El monogràfic el clou un article, d'Urszula Doliwa, sobre la història de la ràdio universitària a Polònia.

Disponible a:

<<http://www.intellectbooks.co.uk/journals/view-issue,id=2861/>>

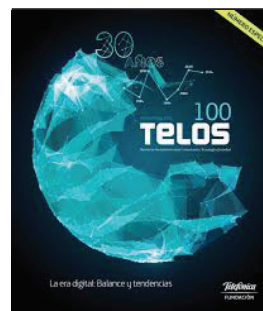
Telos. Revista de Pensamiento sobre Comunicación, Tecnología y Sociedad

Madrid: Fundación Telefónica.

Núm. 100 (número especial), febrer-maig de 2015

ISSN 0213-084X [en línia]

Número especial per commemorar un aniversari doble: el trentè de la revista *Telos* i els cent números d'aquesta publicació. En el dossier monogràfic titulat *La era digital: balance y tendencias* hi col·laboren vint-i-vuit experts de renom internacional, provinents del Consell Científic de *Telos*, que analitzen i fan balanç de tres dècades de l'impacte social de les noves tecnologies de la informació i la comunicació. El dossier *Telos 100* també dibuixa els escenaris i els reptes de futur derivats de la convergència tecnològica que les societats actuals han d'encarar. El monogràfic té una estructura temàtica i multidisciplinària que aporta tots els prismes d'una realitat social, sempre complexa. Els seus textos confegeixen els temes d'investigació i de discussió de l'agenda per obrir un debat d'abast global i aprofundir-hi. L'anàlisi dels desafiaments de la governança a internet; la tecnologia com a motor de la societat digital; l'impacte de l'entorn digital en l'economia col·laborativa; la igualtat o l'impacte de les TIC en el món de l'administració i en el de l'empresa; la relació entre democràcia i xarxes socials; els nous lideratges; la construcció de noves narratives i el paper del nou periodisme o l'impacte de l'entorn digital en la cultura i en l'educació centren l'objecte de l'anàlisi d'aquest número especial, que inclou les firmes, entre d'altres, d'Enrique Bustamante, Emilio Ontiveros, Díaz Nosty, Rosa Franquet o Miquel de Moragas.

Aquest número de *Telos* també recull altres col·laboracions amb temes centrats en el nou periodisme i les noves tecnologies, les diferents estratègies de la premsa a Twitter o la transparència a les administracions públiques en relació amb la confiança de la ciutadania. Es mantenen les seccions habituals com la crítica de llibres, la ressenya de revistes, l'apartat de regulació i l'agenda.

Disponible a:

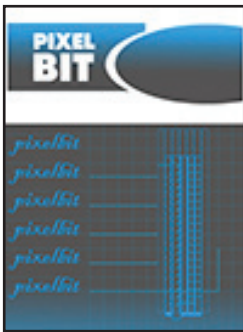
<http://telos.fundaciontelefonica.com/Nmerosanteriores/Nmero97/seccion=1295&idioma=es_ES.do>

Pixel-Bit. Revista de Medios y Educación

Sevilla: La Editorial Universidad de Sevilla.

Núm. 46, gener de 2015

ISSN 1133-8482; e-ISSN 2171-7966 [en línia]

Pixel-Bit, la revista que dirigeix Julio Cabero Almenara, està especialitzada en la didàctica aplicada als mitjans audiovisuals, la informàtica i les tecnologies avançades a l'entorn educatiu i a la formació, en general. L'editorial d'aquest número destaca que cal repensar i redefinir el tàndem ensenyament-aprenentatge en

aquest nou context digital i de convergència tecnològica. Una manera d'ensenyar i d'aprendre que, segons l'editorial d'aquest número, s'intueix obert, col·laboratiu, social i personalitzat i posa com a exemple d'aquesta transformació el cas dels MOOC (curs en línia obert i massiu) i la consegüent deslocalització del coneixement.

En aquest número s'hi pot llegir l'article "Usos de la tecnología para enseñar y aprender", d'Antoni Badia, Julio Meneses i Consuelo Garcia Tamarit, on s'analitza l'ús que docents i estudiants fan de les noves tecnologies. La influència negativa d'un mal ús de les noves tecnologies sobre els resultats escolars és una de les conclusions de l'article "Videojuegos, televisión y rendimiento académico", que signen diferents autors. També inclou una experiència educativa, en una aula de suport d'una escola de primària, centrada en el desenvolupament dels raonaments matemàtics i verbals a través d'un programa personalitzat en TIC, elaborada per María Victoria Aguiar, María Rosa Marchena i Héctor Cuesta. El cinema com a instrument de transmissió de valors és l'eix central de "El cine, recurso formativo. 18 años de investigación del grupo GIAD", a la Universitat de Barcelona. José Palazón conclou, en la seva experiència en una escola de primària, que l'aprenentatge musical i la interpretació instrumental millora amb el suport de microcontinguts en dispositius mòbils. Cristina Villalonga i Marta Lazo, que en aquest estudi encunyen el terme *aprenentatge*, construeixen un marc teòric per a l'assignatura Metodologia de la comunicació i exploren les possibilitats educatives de les aplicacions mòbils.

Disponible a: <<http://acdc.sav.us.es/pixelbit/images/stories/>>

Obra Digital. Revista de Comunicació

Vic, Barcelona: Universitat de Vic.

Núm. 8, febrer de 2015

ISSN 2014-5039 [en línia]

[p46/completo.pdf](#)>

Sota el títol "Narrativas de no ficción audiovisual, interactiva y transmedia", la revista, que edita la Universitat de Vic, perfila, en aquest monogràfic, un apropament teòric i pràctic als gèneres o a les narratives de no-ficció com són el documental, el reportatge, l'assaig, els formats educatius o les pel·lícules institucionals per contextualitzar-los en l'ecosistema de mitjans actual. L'editorial d'aquest darrer número afirma que la narrativa transmèdia és l'últim estadi en l'evolució de les formes narratives i sosté que la convergència tecnològica ha propiciat que els diferents formats i gèneres de la no-ficció audiovisual evolucionin cap a un relat multiplataforma. Arnau Gifreu-Castells, que és el coordinador d'aquest monogràfic i codirector d'*Obra Digital*, en el seu article "Evolución del concepto de no ficción. Aproximación a tres modelos narrativos" proposa estudiar i definir el concepte de *no-ficció* i apunta quines seran les tendències de futur, en aquest camp. El segon article aborda el potencial educatiu de les narratives digitals en relació amb el canvi social. Lidia Peralta i Tania Ouariachi hi analitzen els aspectes educatius i comunicatius del projecte transmèdia "Jóvenes frente al cambio climático". Gloria Josefina Manrique analitza la presència i l'abast del documental interactiu als temaris de les universitats de l'Estat. A continuació, Jacobo Sucari aporta un estudi sobre com el documental contemporani ha eixamplat les seves costures amb noves estratègies de col·laboració amb formats interactius i de transmèdia i posa l'accent en la nova narrativa documental en el format web. A partir de dos casos d'estudi, Álvaro Liurzzi tracta sobre la hibridació de gèneres i els nous codis narratius. Tanca el monogràfic un estudi de Germán Llorca sobre la capacitat d'atenció de l'usuari a l'hora de consumir continguts transmèdia, en un context de saturació informativa.

Disponible a: <<http://www.obradigital.com/>>

Revista de la Asociación Española de Investigación de la Comunicación (RAE-IC)

Santiago de Compostela: Asociación Española de Investigación de la Comunicación.

Vol. 2, núm. 3, 2015. ISSN 2341-2690 [en línia]

La revista de l'Associació Espanyola de la Comunicació inaugura semestre amb un monogràfic titulat "Comunicación y diversidad cultural". Néstor García Canclini, i Carlo Sorrentino i Laura Solito signen, respectivament, els articles que corresponen a les firmes convidades. García Canclini analitza els constructors mediàtics de la diversitat, i Sorrentino i Solito titulen el seu article "L'insostenibile leggerezza dell'esserci", parafrasejant la novel·la homònima de Milan Kundera. Plantegen la centralitat dels processos de comunicació en empreses i institucions per construir identitat de marca, transmetre valors i recuperar la confiança de la ciutadania a través de la responsabilitat i la reputació corporatives.

Al quadern central, Ainara Larrondo i Irati Agirreazkuenaga analitzen la integració sociocultural, a Euskadi, del col·lectiu llatí a través de la ràdio. Descriuen l'experiència concreta a Candela Radio i teoritzen sobre el paper integrador dels mitjans de comunicació. Carmen del Rocío Monedero recull la tasca feta per l'organització internacional Youth4Media pel que fa a la formació de joves europeus en matèria audiovisual i de la importància d'aquest tipus de programes per a la construcció d'una Europa tolerant. La perspectiva de gènere en l'audiència dels mitjans de comunicació centra l'article de Belén Trigo, que analitza si s'ha produït un canvi cultural en les audiències o si els estereotips de gènere persisteixen.

La secció miscel·lània de la revista recull tres articles de temàtiques tan diverses com la formació del professorat d'educació infantil, l'imaginari femení a la premsa satírica en el període de 1864-1902 i la discriminació en l'accés a la informació en la legislació espanyola. La ressenya de llibres i la secció d'agenda tanquen aquest número dedicat a la comunicació i la diversitat cultural.

Disponible a:

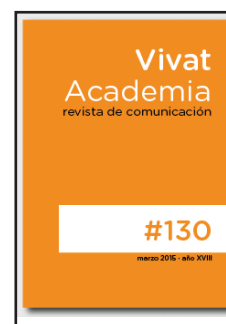
<<http://www.novosmedios.org/revista/index.php/AEICp/article/view/95/61>>

Vivat Academia. Revista de Comunicación

Madrid: Universidad Complutense y Fórum Internacional de Comunicación y Relaciones Públicas – FÓRUM XXI.

Vol. 19, núm. 130, març de 2015

ISSN 1575-2844 [en línia]

La revista de comunicació obre aquest número de primavera amb un article de Jordi Alberich-Pascual i de María Aguirre Salmerón sobre els canvis i l'evolució del discurs dels documentals que es produeixen a l'Estat espanyol en el període 1974-2011 i situen com a referència d'aquesta evolució Félix Rodríguez de la Fuente i Frank Cuesta, en cadascun dels extrems.

Dos models de documental de natura: un a la televisió pública i l'altre a la televisió privada i comercial. Dues experiències, una a Valladolid i una altra a Andalusia, analitzen l'impacte de la societat de la informació en el col·lectiu de persones grans. En concret, el text de Mónica Matellanes-Lazo se centra en l'ús de les noves tecnologies per part de la gent gran, en un entorn rural com és el de Cabezón de Pisuegra, província de Valladolid. Agustín Olmo i José Antonio Navarro Moreno estudien la doble relació que mantenen les persones grans i la televisió. D'una banda s'analitza el consum d'aquest col·lectiu i de l'altra, la presència, la temàtica i el context de la gent gran com a subjecte de les notícies a Canal Sur. Ricardo Adán Salas Rueda planteja diferents estratègies pedagògiques per integrar les noves tecnologies en els processos d'aprenentatge. L'article, específicament, exposa l'aplicació de la infografia per aprendre àlgebra booleana. Mariona Visa analitza l'evolució dels dos protagonistes de la pel·lícula *Captiu del desig* i, en especial, la representació que s'hi fa de la protagonista femenina, interpretada per Bette Davis, i els estereotips que se'n deriven, mitjançant una metodologia narrativa. Ruth de Frutos-García analitza des d'una perspectiva crítica els índexs de mesura d'audiència als mitjans i posa l'èmfasi en la participació ciutadana i l'accés a la informació. Tanca el número un estudi de Javier Carreón i Jorge Hernández Valdés sobre els marcs teòrics que expliquen les relacions entre els actors que dissenyen l'agenda sociopolítica i les polítiques públiques d'un país.

Disponible a: <<http://www.vivatacademia.net/index.php/vivat/issue/view/139/showToc>>